

Stadsgeluiden

door Benti Banach

Thuis gaat de knop om

De rubriek die overal in Maastricht kan opduiken. Met een bijzondere kijk op de dingen, of bijzondere dingen te kijk.

Harrie en Ies Alken werken beiden al 40 jaar voor de gemeente Maastricht.

foto Harry Heuts

Er zijn weinig Maastrichtenaars die zo veel spraakmakends meemaken als Ies Alken (57). Toch hadden we onze bedenkingen toen de kans zich voordeed haar te spreken, nu ze veertig jaar in dienst is van de gemeente Maastricht. Want iemand die de rechterhand van vijf burgemeesters is geweest, weet alles maar mag niets zeggen. Allemaal vertrouwelijke informatie. Maar ook *classified information* kent gradaties. Er zijn details over de burgemeester die ze wel thuis, voor het bedlampje uitgaat, aan echtgenoot Harrie (60) vertelt, maar niet aan collega's. Ze heeft ook kennis die ze wel met collega's deelt, maar nooit met buitenstaanders, laat staan met journalisten. Dat Ies een Mini Cooper rijdt en Harrie van BMW houdt en goed kan koken, vinden we minder inte-

ressant. Dus hebben we het aanvankelijk over hoe Ies als hulpsecretaresse van Fons Baeten op het stadhuis Harrie leerde kennen, die toen in de kelder in de postkamer werkte. Het ging aan tussen de twee op een bankje in het stadspark - Toon Hermans zat twee bankjes verder, weet Harrie nog - in een tijd dat de pauze nog anderhalf uur duurde. Zakelijkheid op het werk is niet bevorderlijk voor de romantiek. Een relatie tussen het werkvolk in de catacomben en de witte boorden van de bovenverdieping, het heilige der heiligen, was ongebruikelijk begin jaren zeventig. Harrie was de eerste op het stadhuis die zonder stropdas naar het werk durfde te komen. Collega's van Ies zagen destijds in een jurist een geschiktere kandidaat voor haar. Maar wie al veertig jaar gelukkig is met dezelfde partner, heeft destijds een goede keus gemaakt.

Ies werd na zes jaar secretaresse en bleef tot op heden op dezelfde stoel zitten, achtereenvolgens Baeten, Houben, Leers, Mans en nu Hoes dienend. Ik ben een instituut geworden, typeert ze zichzelf. Nieuw-

Iedere nieuwe burgemeester is als nieuwe baan

we mensen schijnen bang voor haar te zijn, vinden dat ze overwicht heeft. Ook Harrie viert zijn veertigjarig dienstverband bij de gemeente, maar hij zwierf van postkamer naar facilitaire dienst, diverse welzijnsafdelingen, sociale dienst, facilitaire dienst en Limmel, waar hij nu de baas is van wijkbeheer en dus ook de afvalinzameling. Plezier en

betrokkenheid kenmerken nog steeds Harries arbeidshouding. Anders hou je het niet veertig jaar vol, zegt hij. Hij voelt zich geen echte ambtenaar. Met zijn commerciële, open en directe instelling heeft hij even overwogen een horecazaak te beginnen. Ies heeft nooit een andere functie geambieerd. Waar vindt ze anders een baan waar ze met gewone burgers en met staatshoofden in contact komt? En met iedere nieuwe burgervader voelt het bijna alsof ze een nieuwe baan krijgt. Want iedere burgemeester heeft zijn eigen stijl en aanpak. Leers was de eerste die ze met de voornaam mocht noemen, Hoes is de eerste die jonger is dan zichzelf en de eerste bij wie ze ook met de secretaresse van diens partner overlegt, iets wat een tot twee keer per dag gebeurt. Ieder jaar is de lintjesregen een persoonlijk feestje voor haar, want de koninklijke onder-

scheidingen zijn van mij alleen, zegt ze. Ze mag mee naar de uitreikingen en samen met de burgemeester de betreffende decorandus blij maken. Haar absolute hoogtepunt was de surpriseparty voor Philip Houben, toen die zelf een lintje kreeg. En het dieptepunt de manier waarop Leers werd geofferd op het altaar van de integriteit. Harrie weet geen hoogtepunt. Pure voldoening voelt hij als hij steden als Eindhoven, Rotterdam en Amsterdam bezoekt en constateert hoe *sjoen* Maastricht er dankzij zijn medewerkers bij ligt. Thuis praten ze zelden over het werk, dan gaat de knop om. Maar associëren ze de gemeente Maastricht nu met werk of passie? Het antwoord staat op een tegel die ze hebben gesponsord voor het nieuwe museum in het Spaans Gouvernement: '40 jaor in dienst vaan en veur Mestreech'.